

הדרן עלך אין צדין

סכום מרס . קב או קביים : סכום מקס . דמיס : כשלמן ממש וסכיב סכוי לפי שדרך לרקד במריבס ומימ חין לפסיר ססלת סרקדה ע"י שינוי דסל אשוכין דכריימל קלי ורסכיס פ"י דע"י שינוי חין לללק ויס לסמוך עליו לפנין להסיר לשפסס נכריס

המביא ממקו למקו .
כסוך סססוס או פ"י סרוכ : לא יביאנס בסל ובקופס . לפס שלס וסרבע כסוך קופס ויסלס מסוס דנרסס כעעסס דסול לכסלס מססוס : אכל מניל על כספו . אסס או ססיס דכוכס דלסוך י"ט : או לפניו יכירו : וכן סמוליק אס ססבן . להסק לו לכסמס לא יפסיל קופס לסריו דנלוי יוס טוב סניסלס כמסוכין למלכסס רכס או להוליק למקוס דסוך מרד סול : ומססילין

או גלוסקא אתה ואצל חנוני הרגיל אצרו ואומר לו הן לי עשורים ביצים או חמשים אגוזים עשרה אפרסקין וחמשה רמונים ואהרוג אהר ובלבד שלא יזכיר לו סכום מדה רבי שמעון בן אלעזר אומר יזכר שם של אגוזים לו סכום מקה :

הדרן עלך אין צדין

המביא סכדי יין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה אבל מביא הוא על כהפו *או לפניו וכן המוליך את החבן לא יפשויל אה הקופה לאחוריו אבל מביאה הוא כירו *ומתחילין בערמח

סחלת סרקדס ע"י שינוי אכל אנו לעלמנו חין כסמוך : **אצל** סכוי סרגיל אללו . ב"ן הול נכרי ב"ן יסרלל דחין למלק רק סיכל דלויכל סכסל דמסיכר או כולד : **שלא** יזכיר לו סכום מרס . פרס"י קב או קביס ומסוס מקס סלל יסער לו סן לי אנוויס בדיר ד"י או כסגיס וקסס

*רפסיטל דססיר ועוד אסללי קסמר סכוס מרס ס"ל למימר ובלכד סלל יזכיר מרס וסו לא לכן כ"ל כר"ס דגריס סכוס אמיני וקלי לעיל וס"פ דסמרס דילן ארס אלל סכוי סרגיל אללו ויסמר לו סן לי סמס אנוויס ס"ל עסרס אפרסקין ובלכד סלל יזכיר סכוס מיני סלל יסמר לו סן לי אנוויס כסס פסיטין וככד כסס לי כד וליכ אנו סייב לך ארבעיס ב"ן סכל אכל ר' סמסון אומר ובלכד סלל יזכיר סכוס מקס סלל יסמר *לו סן לי אנוויס כססס פסיטין וככד כסס לי כד וליכ אנו סייב לך מכל י"ב פסיטין אכל סכוס מיני סרי *וכן סימל כסוססלל ובה"ג ומללן יס ליוסר סלל להזכיר אפי' סכוס מיני לפי סדומס למקס וממכר :

הדרן עלך אין צדין

המביא כדו יין וכו' לא יביאם בסל . וסימל דסמרינן כססס פרק מפנין (רקן קכו . וסס) מפנין ד' קופוס או ס' וכיס סיסל עוסר בייס וי"ל דססס מיירי כלינו יכול לסילויל לסוך וחיין רולין אוסו וע"כ עוסר וסכל מיירי בייט סיכול לסוליולו לסוך ורולין אוסו וע"כ יסל אכור ססרולס אוסו אומר ללורך סול מניל אופס ולהכי אסור וע"כ קסס דסמר אכל סול מניל על כסיפו סלכל מסמס דמרבע כסליכס עדיק וקסמר ססס כמססס סגס למעוטי כסלכל עדיק ויוסר טוב לסנילן כסל או כקופס כפסס אסס מלסביילן כל אסס כפני עמס וי"ל דלמס דפי' ניסל דססס מיירי כססס דלל סוי כעוכדי דסול סלין מטלטל כ"י אסס מוויס לוויס כלסו סיס ולכך קסמר למעוטי כסלכל עדיק טפי מסוס טרסל יסירל אכל סכל מיירי בייט מסוס טרסל יסירל לא קפדינל חלל מסוס דמסוי דעכיר כעוכדי דסול וליכ עדיק טפי ללפוטו כסלכל ויססס דרך שינוי כ"י סיכוי דנל למסוי דעכיר כעוכדי דסול ופסמיס נמי דלסוד ללפוטו כסלכל חע"ג דמססס כמסלוי ביון סלין מססס מדרך סול :

מיוי פ"ב
מכ"י י"ט
כלכס א
כמנ ללויין
פ"ב טופס
ח"ה ס"י
ככנ סמ"כ
וס"י ח"ג
ס"ח
*נוה קסס
לפי רס"י
דסחסיב זכ
למקס ומכס
קסס פסיטל
מסליל לפי
ר"ח דלל
כססס למקס
רק אס
מזכיר סך
ככל סכללס
אומר סן לי
בדיר ססס
לא כססס
למקס לא
קסס כסוסי
דכל קס"ל
דכססס פ"י
וע"י רס"ל
ומס"ס
*פי' כסרין
דלל גריס
ליכ
ס"ב חוסי
כסס קסס
ד"ה כ"י
סגור' וסוכ'
כ"י ס"ה
ד"ה כ"י
וכו']

29b' ou un gâteau, chez son épicier et lui demander : donne-moi vingt œufs ou cinquante noix, dix pêches et cinq grenades et un cédrat, à condition de ne pas exprimer la grandeur de la mesure. Rabbi Chimône Ben Elâazar dit : à condition de ne pas exprimer le montant de l'achat.

CHAPITRE IV

Michna : -CELUI QUI TRANSPORTE DES CRUCHES DE VIN D'UN ENDROIT À UN AUTRE ¹, IL EST INTERDIT DE LES TRANSPORTER DANS UN PANIER OU DANS UN COUFFIN ², MAIS IL EST PERMIS DE LES TRANSPORTER SUR SON ÉPAULE OU DEVANT LUI (avec ses mains). IL EN EST AINSI POUR CELUI QUI TRANSPORTE DE LA PAILLE ³, IL EST INTERDIT DE RABATTRE LE COUFFIN SUR SON DOS, MAIS IL LUI EST PERMIS DE LE TRANSPORTER A LA MAIN. ET IL DEVRA COMMENCER

1.- Dans le district chabbatique, environ 1 km 720 autour de la ville, ou au delà si on a placé le *EROUVE TÉHOUMINE* ou fusion des limites (cf. note 49 de notre ch. 2)..

2.- D'en mettre 3 ou 4 dans un couffin, car cela apparait comme un comportement des jours ouvrables.

3.- Pour nourrir son bétail, ou pour son feu.

דררין ברגלא. פי' בעמר שקורים פורק"ח ומשוי מחסילין בערמם ספן. לספק ואף ע"פ שלא כמין רגל לדרו באגרא בין שנים צמוט זמנה מכפ"י ולא סיס רגיל לסקוק ממנה והשם על כמפיהם דהיינו סיניו והיו להקל כפ"ה וקשה משמע דליח ליה מיקנה: אבל לא בפנים דבסוף פרק סלומין (דף פג.) משמע דמשוי שנמוקלה. רסנה שאסורי הכתים קרויה מוקלה על כד נוסחין בקל ברגלא

מכאנרא אלא כראה ראפי' מכביד יותר מ"מ לא סויסי' כיון דמשני מדוך סול וכן נמי פי' סקונטי' גבי דדרו באגרא לדרו באכפא *ואפי' נמי אין להקל מ"מ שנוי ס"ח: דמליא כחצבא רבה חמלי כחצבא

זוטא סה קא מפשא כסוכות. וא"מ מאי פריך וסא מפשא כסוכות והא אמרין לעיל דאפשי כסוכות ספיר דמי כשיטתה דרך שנוי ויש לומר דהא מפיש כהלכות ושנוי נמי ליכא דבחול נמי עבדין סבי:

זמנין דמטמיש בהו מיא ואחי לירי ססי"י וא"מ וסא סמר נפרום סודרא עלויה ולא סייסין לירי ססיטה וי"ל דלעיל מיירי כסכית סססוס כולו ופיו לר ולנך לא סייסין לכחיטה ועוד י"ל דהכא מיירי כסחיטת מיס דאסורה משום לבון וא"כ כי קפל "בגויה מיא אחי לירי ססיטה אבל ססס מיירי כיון דכחיטה סלו אסורה משום דס וא"כ כי נפיל *לארעא סולך לאכוד ולא סייסין לסחיטה:

אי' מטפסין. פ"ה משום שיר או משום אבל ולא נהירא דחשוק ליה דאסור משום ער ואפילו בחול סמועד כראימא כפרק ואלו מגלסין (דף כס.) ולקמיס [דף לו:] מפרש סמא יסקן כלי סיר: סן

ואפי' למקשריה וקטר סמסוי להסקין אב מלאכה היא: דמטמיש במיא. סנדרס צמיס: אן מטפסין* משום שיר או משום אבל: מטפס. יריו זו לזו:

[בבבבבב] סב'ובססס"ח ה"י כ"ב רש"י ד"ה סהוא ע"ה של רבא

ד' ש"ב ק"ה ש"ב ק"ה [וכ"י]

פ"י וכו' ס"ה כ"י ס"ג וכו' ח"י

כ"י וכו' נ"ב ח"ה כ"י ס"ג כ"י ח"ה

[ע"י בבבבב] לובלין י"ג כ"ה ג"ג

*כ"ה ל"ה ר"ל לקסן לו: ש"ב ק"ה:

י"ג כ"ה וכו' כ"ה ח"ה

מסקין

30a PAR LE TAS DE PAILLE ⁴ MAIS NON PAR LE BOIS ENTREPOSÉ DANS L'ARRIÈRE COUR ⁵.

Guemara.- La Tossefta enseigne : «S'il est impossible d'agir autrement ⁶, il est permis» . Raba a fixé cette réglementation dans la ville de Me'houza ⁷ : lorsque le port (sur l'épaule) est difficile, il est permis de le faire (seul) à l'aide d'une fourche. Lorsque c'est difficile avec une fourche, (seul), il est permis de le faire (à l'aide d'une fourche) à deux (sur l'épaule). Lorsque c'est difficile avec une fourche à deux (sur l'épaule), il est permis de le faire à deux (avec une fourche) à bout de bras. S'il est difficile à faire à deux (avec une fourche) à bout de bras, il est permis (de transporter normalement), car le Maître a dit : s'il est impossible d'agir autrement, il est permis.

Rav 'Hanane Bar Raba dit à Rav Achi : «Puisque nos Maîtres ont dit : autant que possible, il faut agir différemment le jour de fête, et pourtant ces femmes qui vont chercher de l'eau avec leur cruche le jour de fête, elles, ne le font pas différemment et nous ne leur disons rien ? » -Il lui dit : «Parce que c'est impossible » (En effet) Comment devraient-elles faire ? Si elles ont l'habitude de remplir de grandes cruches, devraient-elles remplir des petites ? Elles augmenteraient la distance à parcourir ? Si elles ont l'habitude de remplir des petites cruches, devraient-elles remplir des grandes ? elles augmenteraient leur charge ? Couvrir (la cruche) avec un couvercle en bois, il pourrait tomber, et elles peuvent être amenées à commettre le délit de les transporter (sur 4 coudées dans le domaine public) ? Qu'elle l'attache ! il peut se détacher et elles seraient amenées à l'attacher ⁸ ? Le dissimuler avec une serviette ! elle peut se tremper dans l'eau, et elles peuvent être amenées à commettre le délit de PRESSURER ? Donc, c'est impossible.

- Raba Bar Rav 'Hanine dit a Abbaïé : «La Michna (infra 36b) enseigne : IL EST INTERDIT DE BATTRE UNE MAIN CONTRE L'AUTRE, NI CONTRE LA CUISSE, NI

4.- À s'en servir comme combustible. Et on nous laisse entendre que l'auteur de cet avis ne pratique pas le *MOUQSE* comme Rabbi Chimône.

5.- Comme provision pour l'hiver, et il applique donc le *MOUQSE* comme Rabbi Yehouda, et dans la Guemara, on confrontera ces deux dires.

6.- Dans le cas où nous avons beaucoup d'invités, il est permis de transporter en même temps une grande quantité.

7.- Il est permis de transporter le jour de fête des objets pour les besoins de la fête d'une manière différente des jours ouvrables.

8.- Et faire un nœud durable est un des 39 travaux originaux.